

ဟိန်းဆက်သွင်
အချစ်နဲ့ နေကာမျက်မှန်

(၁)။

သင်္ကြန်အကြတ်နေ့ ...။

ခေတ်၏ သမီးပျိုများ အားလုံးသည် ရေစိုကောက်ကြောင်း အလှဖြင့် ရင်ခုန်စဖွယ်အတိ။ ရွှေဝါရောင် ပိတောက်တွေလည်း ဝေဝေဆာဆာ ပင်လုံးကျွတ် ဖူးပွင့်နေကြပြီ ဖြစ်၏။ အတာ သင်္ကြန် ရင်ခုန်သံတို့ ဖြင့် ရင်တုန် လှိုက်မောနေရသော အောင်စိုးတစ်ယောက် သူ၏ ဘယ်ဘက်ရင် ဘတ်ကို လက်ဖြင့် အသာဖိပြီး ပြုံးသည် ။ ရေပတ်ခံထွက်သော ကားပေါ်မှာ သူ့ရင်ခုန်သံ တေးသွားလေးသည် ပြုံးပျော်ရွှင်မြူးလျက် မဟာသင်္ကြန်၏ ရသကို ခံစားနေလေသည် ။

အောင်စိုးသည် သင်္ကြန်တေးသံစဉ် အမျိုးမျိုးကို ကြားနေရသော်လည်း သူ့ရင်ထဲမှာ မထိ၊ သူ့နှလုံးသားမှာ မငြိ။ ယခု လောလောလတ်လတ် သူ့ရင်ခုန်သံနှင့် သဟဇာတ ဖြစ်နေသော သီချင်းမှာ တစ်ပုဒ်တည်းသော သံစဉ်။ ရင်ခုန်သံတို့ ၏ တေးသွား။ ချစ်ခြင်း၏ ဂီတ။ နှလုံးသားနှင့် တစ်သားတည်း ဖြစ်စေသော သီချင်းလေးကို သူ့နှုတ်မှ ခပ်တိုးတိုး ရွတ်ဆိုရင်း ကောင်မလေးအား ငေးမော နေမိသည် ။

"မရေရာ နက်ဖြန်အရေးက တွေးဆရန် မလွယ်ပါတယ် ... အဖြေရှာ တစ်သက်ပန်ဝေးမှ ဆွေးရမှာ သေချာတယ် ... နေကာမျက်မှန်လေးနဲ့

လေးနှမရယ်ကွယ် ... တစ်ပြည်တစ်ရွာစီ ဆက်ဆံရေးကြောင့် ဝေးကြ ရမယ် ထင်ပါတယ် ... အသည်းညှာ နွဲ့ခင်ကညာရယ် ... မခွဲခွာခဲ့ချင်ပါတယ် အမြဲသာ လာခဲ့ချင်ပါတယ် ..."

သည် သီချင်းလေးကို သူ အခါခါ ဆိုသည်း မြည်တမ်းရင်း ကောင်မလေးကို သံယောဇဉ် နောင်တွယ် လာမိသည်။ ။ နေကာ မျက်မှန် အနက်လေး တပ်ထားသော မျက်နှာ နုနုလှလှလေးကို တမ်းတ မောလှိုက်စွာ ခိုးငေးဖြစ်သည်။ ။ "နေကာမျက်မှန်လေးနဲ့ ချစ်ရသူရယ်" ဟု အောင်စိုး ခပ်တိုးတိုး ရေရွတ် တမ်းတမိသည်။ ။ ထိုစဉ်မှာ ... ကောင်မလေးသည် သူ့ဘက်သို့ လှည့်၍ ကြည့်၏။ အောင်စိုး ငေးကြည့်နေမှန်း ကောင်မလေး သတိပြုမိသွားဟန် တူပါသည်။ ။ နေကာမျက်မှန်လေးသည် ရှက်ပြီးလေး တစ်ပွင့် လှစ်ခနဲ ပွင့်လန်းသွားသည်။ ။ ခေါင်းလေးငုံပြီး တစ်ဖက်သို့ လှည့်သွားသည်။ ။

အောင်စိုးမှာ ရင်တလုပ်လုပ် ... အသည်းတဆတ်ဆတ် တုန်ရီလျက် "သင်္ကြန်ဖူးစာများ လား နေကာ မျက်မှန်လေးရယ်" ဟု ကြည်နူးစွာ တွေးဖြစ်သွား၏။

"တို့ နာမည်က အောင်စိုး၊ ညီမနာမည်လေးရော သိခွင့်ရှိမလား"

ကားရပ်နားပြီး နေ့လယ်စာ စားရန် ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့မှာ ကားရပ်နားတုန်း အောင်စိုးက အရဲစွန့်၍ စတင် မိတ်ဆက်သည်။ ။ နေကာမျက်မှန်လေးမှာ ခပ်ပြီးပြီး အမူအရာဖြင့် ...

"သိတော့ရော ဘာထူးမှာ မို့လဲ"

"သိပ် သိပ်ကိုထူးတာပေါ့၊ တို့ က ညီမကို ခင်ချင်လို့ ၊ မိတ်ဆွေဖြစ် ချင်လို့ ပါ"

"နေကာ မျက်မှန်လေးလို့ ပဲ မှတ်ထားပေါ့"

အောင်စိုး ရင်မောသွား၏။

"ခင်မင်ချင်စိတ်နဲ့ မိတ်ဆက်တဲ့ သူအတွက် နာမည်လေးတော့ ပြောသင့်ပါတယ်"

ကောင်မလေး ရယ်သည် ။

"တော်ကီ ကောင်းတယ်နော်"

"နှလုံးသားက သင်ပေးတာပါ"

ပြောပြီးမှ "တယ်ဟုတ်တဲ့ ငါပါလား" ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဂုဏ်ယူမိသွားသည် ။ ကောင်မလေးသည် ငါးခြောက်ထောင်း၊ သရက်သီးတို့ ဖြင့် ကြော်ထားသော သင်္ကြန်စာနှင့် ဖယောင်းနဲ့ သင်းနေသည့် ထမင်းရေဆမ်းတို့ကို စားနေရာမှ ...

"သိပ်သိချင်နေရင် ပြောပြပါ့မယ်၊ တို့ နာမည် ပီတောက်"

"ပီတောက်၊ လှလိုက်တဲ့ နာမည်လေး၊ ကဗျာဆန်ဆန်လေးနဲ့ လှတယ်နော်"

သူ့စကားကြောင့် ကောင်မလေး ခေါင်းငုံ့သွားသည် ။

"ပီတောက်က ဘယ်မြို့ကလဲ"

"သထုံကပါ၊ ကိုအောင်စိုးကရော"

"တို့ က ဇင်းကျိုက်ဘက်ကပါ၊ ပိတောက်က ဘယ်လိုက ဘယ်လို ဒီ ကားနဲ့ ပါလာတာလဲ"

"သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နဲ့ အတူတူလာတာ"

"အဲဒီ သူငယ်ချင်းကရော"

"ဟိုမှာ လေ၊ သူ့ဘဲနဲ့ ပျော်နေတာ၊ ပိတောက်ကိုတောင် မေ့နေပြီ ထင်တယ်၊ ပိတောက်ခမျာ သူ့အားကိုးပြီး လိုက်လာမှ ယောင်ချာချာ ဖြစ် နေရပြီ"

"အင်း၊ ဒါဆို တို့ အဖော် လုပ်ပေးမယ်လေ၊ ဟုတ်လား"

ပိတောက်က ခေါင်းညိတ် လိုက်ကာ "ကျေးဇူး"ဟု ပြော၏။ အောင် စိုးမှာ ပီတိတွေ စားသုံးရင်း ရင်ပြည့်နေလေပြီ။
